

Vážení predsedovia Komisií značenia RR KST

Chcem podať správu o činnosti nie mojej (ako mi bolo prikázané), ale keďže som predsedom Sekcie značenia, o činnosti všetkých značkárov KST a nie od roku 2010 (kedy bol za predsedu KST zvolený P.Perhala), ale od decembra 2006, kedy som za predsedu Sekcie značenia bola zvolená ja. Jednoznačne a zodpovedne môžem prehlásiť, že všetci značkári odvádzajú dobrú prácu, a to v prospech nielen organizovaných turistov, ale v prospech celej turistickej verejnosti. Je potrebné si uvedomiť, že značkári pracujú dobrovoľne, s minimálnymi nárokmi na odmenu za vykonanú prácu, a preto je úplne samozrejme, že v niektorých situáciách musia uprednostniť svoju rodinu, prácu, resp. zdravie a nemôžu vykonávať značkársku činnosť s plným nasadením, resp. musia na určitú dobu značkársku činnosť úplne prerušiť.

Ešte viac je potrebné si vážiť prácu predsedov komisií značenia RR KST a okresných KZ, ktorí nielen aktívne značkujú turistické chodníky, ale podstatnú časť svojej činnosti musia venovať administratívnym značkárskym prácam nemalého rozsahu. Navyiac do tejto činnosti musia investovať aj vlastné finančné prostriedky (telefón, internet), ktoré im KST nemôže nahradiť.

Ja patríam medzi tvrdých predsedov (bolo mi vyčítané autoritatívne riadenie Sekcie), ktorý skutočne naháňa všetkých predsedov komisií značenia zodpovedne plniť si svoje úlohy v prospech značenia, preto som sa niekedy aj dostala s niektorými značkármi čiastočne do konfliktu, ale napriek tomu môžem jednoznačne prehlásiť, že všetci (alebo aspoň takmer všetci) si svoju funkciu zastávajú veľmi zodpovedne a odvádzajú výbornú prácu. Za to im patrí aspoň poďakovať.

V danom období sa vyskytli aj určité problémy kratšieho alebo aj dlhodobejšieho trvania. Je to najmä náhle odstúpenie predsedu komisie značenia zo svojej funkcie (väčšinou zo zdravotných dôvodov) – problematický je dlhodobejšie okres Bánovce nad Bebravou a Levice. Žiaľ, nie je v kompetencii Sekcie značenia menovať v daných lokalitách nového predsedu komisie. Je to v plnej kompetencii regionálnej rady, aby si nového predsedu komisie značenia zvolila, Sekcia značenia môže predsedovi predmetnej RR KST len pomôcť, doporučiť, poradiť. Výsledok takejto spolupráce je napr. región Dunajská Streda, kde sa nám podarilo spolu s predsedom RR KST vo veľmi krátkom období situáciu vyriešiť a nájsť náhradu za odstúpeného predsedu. Vleklým problémom je RR KST Poprad, kde komisia značenia dlhodobo nepracuje – riešenie je ale veľmi problematické, pretože predseda RR KST a Komisie značenia RR KST je tá istá osoba.

Aj činnosť Sekcie značenia je v dlhodobom meradle dobrá – jednotliví členovia v rámci svojich schopností a možností si plnia svoje povinnosti väčšinou zodpovedne. Pritom zaťaženie členov je, dovoľm si povedať, obrovské a zahŕňa nielen typické značkárske práce, ale vyžadujú sa od nich aj ďalšie vedomosti – práca s počítačom, s internetom a webom, počítačovými programami, ekonomické vedomosti, právne znalosti, jazykové znalosti. Nie každý člen si vie nájsť ihneď tú svoju „parketu“ a vzhľadom na vynútené zmeny v zložení Sekcie je potrebné niekedy zabezpečiť prerozdelenie prác.

Napriek všetkým problémom, ktoré sa občas vyskytli, všetci členovia Sekcie, všetci predsedovia komisií RR KST a všetci značkári dokážu v čase potreby „zapnúť naplno“ a úspešne zabezpečiť priebeh značkárskych prác. Pritom výsledok nezávisí len od „usilovnosti“ značkárov, ale je značne ovplyvnený zabezpečením dostatočného množstva peňazí na značkovanie zo strany KST a najmä termínom, kedy sa tieto peniaze podarí získať.

Napriek komplikáciám, ktoré v poslednom období vznikli medzi mojou osobou a predsedom KST P.Perhalom, musím konštatovať, že zatiaľ čo v rokoch 2007 až 2010 najväčším problémom bol nedostatok peňazí na značkovanie, v roku 2011 sa vďaka predsedovi KST P.Perhalovi a podpredsedkyni pre ekonomiku E.Fábryovej, podarilo získať na značkovanie výrazne vyššiu sumu peňazí, ako v predchádzajúcich rokoch. Za to im obidvom ďakujem za všetkých značkárov. Problémom v roku 2011 bol termín získania týchto peňazí – druhá polovica júna, čo pre značkárov znamenalo vyvinúť obrovské úsilie účelne tieto peniaze minúť na značkárske práce a materiál a od niektorých členov Sekcie maximálny výkon pre spracovanie objednávok smeroviek pre regióny, organizáciu všetkých značkárskych prác, ich koordináciu a ich zúčtovanie.

Niekoľko konkrétnych údajov. Značkári v predmetných rokoch podľa finančných možností KST zabezpečili nasledovný rozsah prác :

rok	Obnova značkovania km	Všetky značkárske práce prepočítané na km	Vyrobené smerovky (spracované textácie)
2006	?	7 002	1 443
2007	?	4 656	885
2008	?	4 253	1 298
2009	2 321	3 583	511
2010	1 806	3 378	722

V roku 2011 značkári vyznačkovali 2712 km a spracovali podklady pre výrobu 1780 smeroviek (aj boli vyrobené) a osadili 144 nových smerovníkov. Ostatné značkárske práce ešte neboli vyčíslené. Okrem prác vykonávaných za štátne peniaze v rokoch 2009, 2010 a 2011 bolo z peňazí Žilinského samosprávneho kraja (ŽSK) v regiónoch Martin, L.Mikuláš a Orava vyznačované 826 km, namontované 1071 nových smeroviek a osadených 33 smerovníkov. Ďalej sa vykonávali práce z peňazí získaných za zverejnenie reklamy poisťovne Union, z prostriedkov Nadácie Ekopolis (kde si projekty spracovali predsedovia komisií značenia RR KST) a z prostriedkov získaných od sponzorov, miest a obcí ap. Aj tu treba za túto prácu „naviac“ poďakovať predsedom komisií značenia.

Nebudem ďalej opisovať, čo všetko musia značkári v bežnom roku urobiť – jednoducho im za všetko môžem len poďakovať. Robia to v prospech celého KST, celej turistickej verejnosti a v prospech cestovného ruchu na Slovensku.

A teraz kde sa začali vyskytovať problémy. Pretože práve o tom je tento mimoriadny aktív, zvolaný predsedom KST P.Perhalom.

Počiatky problémov začali vznikať v rokoch 2008 – 2009, keď predseda Slovenského cykloklubu (SCK) J.Hlatký požiadal KST o uzavretie Dohody o spolupráci, najmä v oblasti značkovania. Vtedajší VV KST mal k tejto Dohode neustále pripomienky, jednoducho nebol záujem takúto Dohodu uzavrieť (dôvody – pre KST je nevýhodná). Situácia sa vyostřila, keď v roku 2009 J.Hlatký získal cez trojročný projekt značnú finančnú čiastku na značkovanie na území Žilinského samosprávneho kraja (ŽSK), a to pre cykloznačenie aj pešie značkovanie. Ponuka J.Hlatkého – na základe uzatvorenej Dohody medzi SCK a KST značkovanie cyklotrás uskutoční SCK a značkovanie peších trás Sekcia značenia KST. Všetko však bude zastrešovať SCK. Keďže hrozilo, že o peniaze na značkovanie prídeme (KST odmietalo Dohodu podpísať a ja viem, že aj medzi značkármi sú „predajné duše“, ktoré by boli začali značkovat’ partizánsky, hlavne že ich SCK zaplatí), na základe rozhodnutia Sekcie značenia podpísal Dohodu (krátkodobú, vždy na jeden rok) Ústredný klub značkárov Slovenska. Peniaze na značkovanie sme získali, spolupráca prebiehala bez problémov. To isté sa zopakovalo na jar v roku 2010. Opäť prebiehalo všetko bez problémov. Jediné, čo bolo oblakom nad spoluprácou – J.Hlatký odmietal prezradiť, koľko peňazí má ísť na pešie značkovanie – vždy bola výhovorka – je to obchodné tajomstvo medzi SCK a ŽSK, nedá sa to vyčísliť ap.

Po voľbách KST v júni 2010 na požiadanie A.Guldana bol J.Hlatký navrhnutý za riadneho člena Sekcie značenia KST – vraj pre zlepšenie spolupráce. Priznávam, nebola som týmto nadšená (J.Hlatkého poznám od r.1996), ale ustúpila som a súhlasila. Aktív ho zvolil. Zároveň J.Hlatký a P.Perhala podpísali veľkú Dohodu o spolupráci. S Dohodou som súhlasila – ak by bola korektne dodržiavaná obidvomi stranami, všetkým mohla priniesť len osoh. KST sa síce vzdalo cykloznačenia v prospech SCK, ale podstatou bolo, že do značkovania si nebudeme navzájom zasahovať, budeme navzájom rešpektovať svoje normy, metodiky, po dohovore využívať spoločné prvky (napr. smerovníky) a spoločne postupovať v problematických situáciách napr.ochrana turistických značiek ap.

A v tomto prišiel prvý podraz voči mojej osobe. Predseda KST P.Perhala vypísal splnomocnenie pre predsedu SCK J.Hlatkého, že ... v plnom rozsahu môže zastupovať Sekciu značenia voči tretím osobám, robiť rozhodnutia za Sekciu atď. Takéto splnomocnenie dostal J.Hlatký síce ako člen Sekcie, ale zároveň ako predseda cudzej organizácie zaoberajúcej sa tiež značkováním, zatiaľ čo ani

jeden predseda sekcií KST nesmel ísť sám jednat' na žiaden cudzí orgán. Vždy bola odpoveď : „Sama ísť nemôžeš, nie si štatutár“. Pýtam sa P.Perhalu – čo týmto krokom sledoval, bol za niečo J.Hlatkému zaviazaný? Moja reakcia bola úplne logická – obratom som sa mailom vzdala funkcie predsedu Sekcie značenia (nikto o mojom rozhodnutí nevedel, len A.Guldan a možno sa niečo dodatočne šeptalo medzi členmi Sekcie). Reakcia zo strany P.Perhalu – nevzdávaj sa, ja som to nemyslel zle, robíš to dobre, vieš už som to J.Hlatkému sľúbil, je to len na dobu určitú do konca roka 2011, už to potom neobnovím, neodstupuj. Podľahla som a svoju odstúpenie som nerealizovala. Napriek tomu takýto krok P.Perhalu dodnes považujem za hrubý prehrešok voči „dobrým mravom“ v KST.

Pre rok 2011 dohodu o značkovani v ŽSK podpísalo už s SCK priamo KST (projekt bol trojročný 2009 až 2011), veď bola podpísaná veľká Dohoda o spolupráci. A tu sa začali vyskytovať problémy – J.Hlatký síce bol členom Sekcie značenia, ale na väčšine zasadani sa nezúčastňoval, prácu pre Sekciu odmietal (on je predsa predsedom SCK, nebude robiť nejaké smiešne administratívne práce pre Sekciu, to by bol stret záujmov) a svoje postavenie využíval hlavne ako zdroj informácií – čo sa v KST v oblasti značkovania deje. Samozrejme začali sa medzi mnou a J.Hlatkým vyostrovať konflikty. Napriek tomu sme značkovanie v ŽSK úspešne dotiahli do konca. Zároveň J.Hlatký v novembri 2011 (teda v okamihu, keď projekt ŽSK bol ukončený) vypovedal veľkú Dohodu o spolupráci medzi KST a SCK. Dôvod : vraj je zmluva nevýhodná pre SCK. Keďže výpovedný termín bol pol roka, teda do mája 2012, predseda KST ma požiadal, aby som toto nikomu nepovedala, že ešte sa uvidí, čo ďalej. Prisľúbila som, slovo som dodržala až do okamihu, keď sa prevalila aféra pre financie na značkovanie v ŽSK na rok 2012.

Ešte v januári 2012 sme sa zúčastnili na jednaní v Žiline (P.Perhala, E.Fábryová a ja) a požiadali sme ŽSK, že chceme v projekte na značkovanie pokračovať, ale požadujeme, aby na pešie značkovanie boli prostriedky vyčlenené priamo pre KST a nie prostredníctvom SCK, ako to bolo v predchádzajúcich troch rokoch. Hlavný dôvod bol, že J.Hlatký za celé obdobie odmietal vyčíslit' koľko peňazí malo ísť na pešie značkovanie a koľko v skutočnosti išlo. V spolupráci s predsedami predmetných komisií značenia som nachystala podklady pre projekt. Všetko bolo v poriadku. Až do okamihu, keď sme sa zo Žiliny dozvedeli, že priame financovanie nie je možné, že sa musí urobiť výberové konanie, na ktorom sa môže zúčastniť hocikto a kto ho vyhrá, ten bude značkovat' pešie turistické chodníky. Po dohovore s P.Perhalom som slušne, ale dôrazne proti takémuto rozhodnutiu Žiliny protestovala (doložila som, že jedine KST ma akreditáciu na školenie značkárov pre pešie trasy a jedine KST ma licenciu na území Slovenska používať na pešie značkovanie pásovú značku – tieto doklady sme dodali aj na ministerstvo školstva). Tu vyšlo najavo, že o peniaze na pešie značkovanie mal vlastne záujem J.Hlatký a ja som sa naraz stala drzá, neschopná slušne jednat', proste persona non grata. Vyvrcholením bolo, keď ma predsedovia komisií značenia upozornili, že J.Hlatký obchádza RR KST v ŽSK a nahovára predsedov, aby podpísali dohodu so SCK, že značkári KST budú značkovat' pešie trasy pre SCK, s odôvodnením, že Sekcia značenia s tým vraj súhlasila. Tento postup dokladoval aj predseda RR KST Orava na VZ KST. Po tomto vyhrotení situácie na najbližšom zasadani Sekcie 9.5.2012 som cielene vyprovokovala konflikt s J.Hlatkým, na čo on reagoval – ja v takejto Sekcii nemám záujem byť, s takýmito ľuďmi nemienim spolupracovať, odstupujem z funkcie člena Sekcie. Moja reakcia – aspoň raz sa zhodneme, aj tak som ťa chcela požiadať o odstúpenie. J.Hlatký odišiel. Je zaujímavé, že v tomto okamihu sa predseda KST P.Perhala nezastal svojej Sekcie a svojho predsedu Sekcie, ale podporil J.Hlatkého. Pýtam sa : „Pán predseda, prečo si desiatky rokov trvajúcu prácu vlastných značkárov zapredával cudzej organizácii?“ Napriek rozhodnutiu, že mailová pošta nebude J.Hlatkému zasielaná, P.Perhala celú mailovú poštu Sekcie aj naďalej preposielal aj J.Hlatkému, vraj „veď písomne sa nevzdal“. A mňa odvolal (na čo však ako predseda KST nemá právo, pretože som volená aktívom predsedov komisií značenia a len oni ma môžu odvolať). Výsledkom sa stal tento aktív zvolaný poza môj chrbát, keď som bola na dovolenke v zahraničí. Opäť sa pýtam predsedu KST : „Čím si zaviazaný J.Hlatkému, keď sa nedokážeš zastat' svojej Sekcie?“

Druhý konflikt v Sekcii vznikol tiež na jar 2011. Levočské vrchy prestali byť vojenským priestorom. Sekcia značenia mala záujem vyznačkovat' v predmetnom priestore nové turistické chodníky. I. Zapletal iniciatívne sa ponúkol, že pripraví návrh. Svoj návrh spracovaný od „zeleného stola“ predložil na posúdenie Sekcii na zasadani v máji 2011. Sekcia s predloženým návrhom

nesúhlasila, pretože v južnej oblasti pod Levočskými vrchmi by bolo potrebné preznačkovať (meniť farbu) viacerých už existujúcich chodníkov. Zároveň, I. Zapletal navrhoval vyznačkovať Mariánsku cestu severojužným smerom (z Poľska do Maďarska), s čím Sekcia tiež nesúhlasila (cez Slovensko už jedna Mariánska cesta prechádza – I 23 – z Poľska do Rakúska, čiže by došlo k duplicite). Keďže Sekcia nenašla spoločné riešenie, dohodli sme sa, že keďže predmetná oblasť bude patriť do regiónov Stará Ľubovňa a Spišská Nová Ves, zvolávame na 8.6.2011 mimoriadne zasadanie Sekcie za účasti predsedov Komisií značenia SL a SNV a ich názor bude rozhodujúci, keďže danú oblasť najlepšie poznajú a aj ju budú mať vo svojej kompetencii. Zasadanie sa v stanovenom termíne uskutočnilo, obidvaja predsedovia M.Olejník a J.Surgent (predsedovia komisií značenia RR KST Stará Ľubovňa a Spišská Nová Ves) predložili svoj predbežný návrh riešenia, ktorý bol v podstate zhodný s názorom členov Sekcie. Opačný názor však stále zastával I.Zapletal. Hlasovaním Sekcia značenia rozhodla o konečnom riešení tak, ako ho navrhovali M.Olejník a J.Surgent. Proti bol len I. Zapletal. Takisto sme hlasovaním rozhodli, že novú Mariánsku cestu nebudeme budovať. Opäť proti bol len I. Zapletal. Od tohto okamihu I. Zapletal neustále podával P.Perhalovi návrhy na moje odvolanie. Hoci P.Perhala na tomto zasadaní bol celý čas prítomný, opäť dodatočne podporoval v konaní I.Zapletala, hoci bolo v nesúlade s rozhodnutím celej Sekcie a príslušných predsedov komisií. Opäť sa pýtam : „Prečo pán Perhala?“

Musíte uznať, že v takejto umele vyhotenej situácii sa veľmi zle robí. Ja som už strácala akýkoľvek zmysel pre robotu v prospech značenia. Napriek tomu som sa rozhodla – ja som nepochybila, len som chránila historicky evidentnú prácu značkárov KST a snažila som sa dodržiavať rozhodnutia Sekcie, ktoré vznikli na základe návrhu tých najdôležitejších – predsedov komisií značenia daných regiónov. Toto nie sú dôvody na moje odstúpenie.

Avšak ak ste vy, ako značkári s mojou prácou nespokojní, môžete ma odvolať s funkcie predsedu Sekcie značenia a ja vaše rozhodnutie príjmem. Inak na moje odstúpenie nevidím žiaden dôvod. Ďakujem.

Ing.Eva Škutová, predsedka Sekcie značenia KST